

НАША ЦЕРКВА - КИЇВСЬКИЙ ПАТРІАРХАТ

РЕЛІГІЙНИЙ БЮЛЕТЕНЬ ЧАСОПISУ «БОРИСТЕН»

ВИДАННЯ БЛАГОСЛОВИВ ПРЕДСТОЯТЕЛЯ УПЦ КП ФІЛАРЕТ №10 (158) 2016 рік

Патріарше богослужіння в день свята Покрови Божої Матері

14 жовтня 2016 року в день свята Покрови Божої Матері Святійший Патріарх Філарет звершив Божественну літургію у Володимирському кафедральному соборі м. Києва. Напередодні, 13 жовтня ввечері, Патріарх Філарет у соборі очолив Всенічне бдіння. Під час поліелею Святійший Владика помазував вірян освяченим елеєм. За літургією Його Святості співслужили намісник Свято-Михайлівського Золотоверхого монастиря архієпископ Вишгородський Агапіт, настоятель храму протоієрей Борис Табачек та духовенство собору. Під час проповіді Святійший Владика привітав вірних зі святом та наголосив, що шанування Божої Матері почалося ще за часів земного життя Господа нашого Ісуса Христа, навівши приклади зі Священного Писання. Патріарх Філарет розповів історію свята й сказав: “Доказом того, що Божа Мати допомагає тим, хто звертається до Неї зі широкою молитвою є сьогоднішнє наше свято – Покров Божої Матері”. Також Його Святість наголосив, що Мати Божа допомагає всім, хто щиро молиться і твердо вірить у її заступництво: “Божа мати допомагає всім. Вона допомагає нам і тепер. Багато людей молилося і молиться перед її іконами “Скоропослушниця”, “Гербовецької”, “Несподіваної радості”, “Казанської” і отримують допомогу: виліковуються від невиліковних хвороб. Чудо це, чи не чудо? Чудо. В залежності від віри того, хто молиться отримує та людина зцілення, чи не отримує. Якщо молиться зі сумнівом, то тоді не допоможе Божа Мати, а коли людина просить зі сльозами невідступно, то Господь за молитвами Божої Матері виконає прохання людини, яка з вірою молиться. Тому й ми, дорогі браття і сестри, не повинні забувати, що ми маємо таку велику заступницю і нам зараз заступництво Божої Матері особливо потрібне, бо ви знаєте, що війна йде і люди помирають, страждають. І тому ми повинні звертатися до Божої Матері, щоб Вона допомагла

нам і щоб на нашій землі був мир і благоденство. Тому ми зараз помолитимемося до Божої Матері і ще й на Софійській площі звертатимемося до Матері Божої, щоб Вона допомогла нам Своїми молитвами перед Господом нашим Ісусом Христом, Якому слава на віки віків” – завершив проповідь Святійший Владика. Завершилося богослужіння молебнем до Пресвятої Богородиці, під час якого Предстоятель Київського Патріархату помолився за визволення полонених та заручників Кремля, за захисників України, а також за те, щоб Господь визволив нашу Батьківщину від нашествия чужинців і подав українському народові мир і Своє благословення.

«Офіційним рядком»

Продуктивна боротьба з агресором триває: Раді пропонують ухвалити особливий статус УПЦ МП

У Раду нарешті внесли законопроект, який передбачає особливий статус для релігійних організацій, керівництво яких знаходиться в державі, визнаній українською владою агресором. Відповідний закон №4511 і постанова про прийняття його за основу зареєстровані на сайті парламенту, повідомляють Патріоти України. Зараз тільки Росія офіційно визнана Верховною Радою країною-агресором. УПЦ МП офіційно підпорядкована і входить до складу Російської православної церкви, яка управляється з Росії. Як наголошується в пояснювальній записці до законопроекту, він передбачає укладання угод між державою та відповідними релігійними організаціями, які будуть регулювати їх діяльність в Україні. На думку авторів законодавчого акту, це дозволить "своєчасно виявляти і ... реагувати на потенційні деструктивні дії" подібних формувань.

Ініціатори документа вказують, що його мета - "захист національних інтересів України". Зазначимо, що предстоятель УПЦ МП Онуфрій співслужив патріарху Кирилу у російській Лаврі. Навряд це випадковість, що митрополит їздить не до зони АТО, як патріоти-капелани, а, навпаки, до держави-агресора з дружніми візитами.

Предстоятель Київського Патріархату зустрівся з Послом США в Україні

18 жовтня 2016 року в синодальній залі Київської Патріархії Святійший Патріарх Київський і всієї Руси-України Філарет провів зустріч з Надзвичайним і Повноважним Послом США в Україні Марі Йованович. Учасники зустрічі обмінялися думками щодо стану та перспектив розвитку міжцерковних і державно-церковних відносин в Україні. "Україна переживає складні часи і Церква в Україні знаходиться в складному положенні" - сказав Патріарх Філарет. Також Його Святість наголосив, що Київський Патріархат не захоплює храмів Московського Патріархату, а вірні, які не бажають бути в Московському, то переходять до Київського Патріархату. "Якби в Україні була одна Православна Церква, то війни б не було, бо Росія б не мала в Україні підґрунтя для підтримки. Зараз Росія має підтримку - це Московський Патріархат з одного боку, прокремлівські росіяни - з іншого та прихильники колишнього Радянського Союзу - з третього" - зауважив Предстоятель Київського Патріархату, а також наголосив, що сильна українська держава буде стримувати Росію від агресії. "Погоджуюсь, що сильна Україна - це необхідно. Сильна Україна - це та, яка має захистити себе від агресії і бути сильною зсередини" - сказала Марі Йованович. Патріарх висловив міркування, що корупція є більшим ворогом ніж Росія і зараз йде боротьба з корупцією. Також Його Святість наголосив, що Українська Православна Церква Київського Патріархату виступає проти корупції. "Я бачила, що ви були в зоні проведення антитерористичної операції. Я вважаю, що українські

воїни оцінили ваш приїзд" - сказала Надзвичайний і Повноважний Посол США в Україні. У відповідь Святійший Владика сказав: "Поява там Патріарха підняла настрій та дух захисників Батьківщини". Учасники зустрічі висловили надію, що в Україні запанує мир й Сполучені Штати Америки роблять все, щоб підтримати Україну. Патріарх Філарет висловив подяку Надзвичайному і Повноважному Послу за підтримку з боку США та побажав Марі Йованович Божого благословення й успіхів у дипломатичній службі в укріпленні стосунків між Україною та Америкою. Наприкінці зустрічі Святійший Владика подарував нові друковані видання Київської Патріархії.

«З життя братньої Церкви»

Свято Покрови і День захисника України в парафії Святої Анни у Вишневому

Більше ніж 40 ветеранів АТО зі святом Покрови та Днем захисника Вітчизни привітали в парафії Святої Анни.

Свято розпочали Божественною Літургією, яку очолив о. Володимир Мальчин, адміністратор громади УГКЦ у Вишневому. Опісля відслужили Молебень до Богородиці за всіх воїнів-захисників перед іконою Матері Божої Неустанної Помочі, яка цього дня завітала до м. Вишневого. По завершенні молитви всі мали нагоду послухати святковий концерт, приурочений до дня Покрови Пресвятої Богородиці та Захисника Вітчизни.

З цієї нагоди парафіяни з любов'ю та власноруч приготували святкову трапезу для воїнів АТО. За словами душпастиря, свято не обійшлося і без подарунків для захисників, за що він висловив слова вдячності БФ "Карітас-Київ". Привітати воїнів АТО разом із прихожанами прибули також представники Вишнівської міської ради. Як повідомив на своїй сторінці у Фейсбуку о. Володимир, після спільної молитви і частування учасники свята доставили ікону Матері Божої Неустанної Помочі до місцевої православної громади Київського патріархату. Було проведено екуменічну молитву, під час якої греко-католики молилися разом із православними Київського патріархату в храмі Святого Юрія Переможця. Православні священнослужителі запросили греко-католицького священника виголосити слово з нагоди прибуття ікони. Отець Володимир, звертаючись до православної громади, розповів про історію ікони Матері Божої Неустанної Помочі та відзначив: «Подібно як мама радіє, коли її діти любляться і живуть в мирі, так і радіє сьогодні Божа Мати в небі, дивлячись, як її діти моляться спільно перед цією іконою».

Прес-служба Київської архієпархії

Блаженніший Святослав привітав владика Андрія (Сапеляка) із 55-ю річницею хіротонії

«Від імені Синоду Єпископів нашої Церкви щиро вітаю Вас із 55-ю річницею хіротонії. Ваше служіння для вірних нашої Церкви залишило добрий приклад жертвовного пастиря, який кладе душу за овець своїх. Особливо хочу подякувати за постійне служіння для потреб нашої Церкви в Україні», - ідеться у грамоті Блаженнішого Святослава. 15 жовтня владика Андрій (Сапеляк) відзначає 55-річчя з дня єпископської хіротонії. Салезіанське згромадження щиро вітає владика Андрія з цим ювілеєм! Бажаємо владіці здоров'я, Божого благословення та опіки Богородиці, сили й насаги у його невтомній праці в Божому винограднику! Єпископська хіротонія владика Андрія відбулася 15 жовтня 1961 року в Римі у базиліці Святого Петра. За словами владика, для нього день хіротонії мав дуже вагоме значення: «Мені важливо було, щоб вона відбулася у свято

Покрови, щоб своє служіння започаткувати в ім'я Марії та під її Покровом як наслідник апостолів «крок за кроком з Марією та під її Покровом». З цими ідеалами я жив завжди, запевняючи успіхи, помімо всяких труднощів, часто великих». Звичайно, самій події єпископських свячень передувала велика духовна підготовка. 14

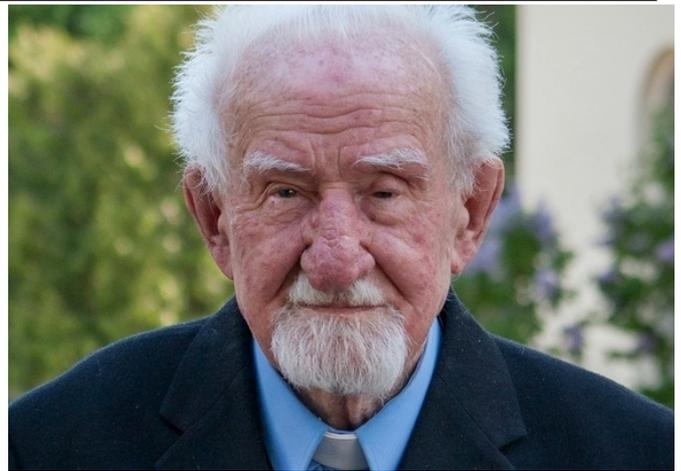

серпня 1961 року часопис «Обсерваторе Романо» оприлюднив на своїх сторінках анонс про номінацію вл. Андрія (Сапеляка) на єпископа для українців в Аргентині з титулом Апостольського візитатора. Ця звістка дістала широкий розголос і була особливо радісно сприйнята українцями в Аргентині, які дуже хотіли мати свого єпископа. Висвячував першого українського єпископа-салезіанина архієпископ Іван Бучко разом із владиками Гавриїлом Букатком з Югославії та Володимиром Маланчуком із Франції.

Із папою ХХІІІ. Рим, 1961 рік

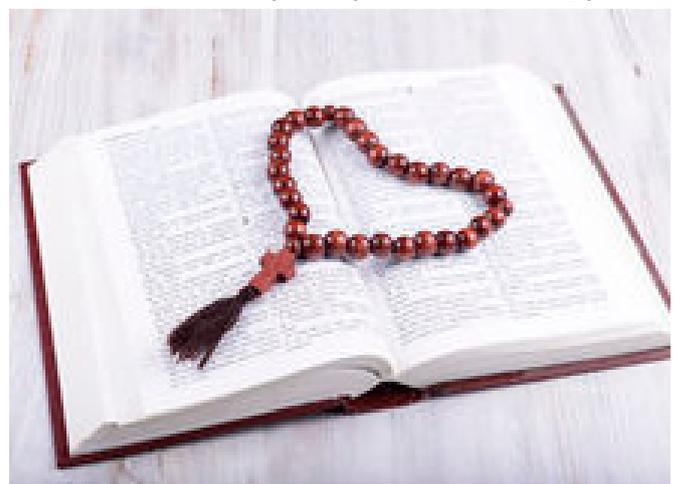
Співслужили з владиками новий ректор Малої семінарії о. Степан Чміль та рідний брат владика Андрія о. Василь. Церемонії свячень проводив отець Мирослав Марусин. У хіротонії взяли участь префект Конгрегації Східних Церков, чотири кардинали, декілька єпископів, а також і представники Салезіанського згромадження з різних салезіанських інституцій у Римі. 16 жовтня 1961 року офіційний журнал «Обсерваторе Романо» помістив статтю про цю подію з трьома фотографіями з хіротонії, що було на той час доволі рідкісним для часопису явищем. Першу аудієнцію уже як єпископ вл. Андрій мав у Папи Івана ХХІІІ. Власне тоді владика просив благословення на місійну працю серед українців в Аргентині та висловив вдячність за папський подарунок: золотий хрест із часточкою святого Хреста Господнього. Відтак після святкування урочистостей у Римі владика поїхав до Турина, де також мав зустрічі з багатьма салезіанами. Обдумуючи те, яким має бути єпископський герб, владика Андрій дуже хотів показати в ньому, що, незважаючи на те, що його духовне

служіння відбуватиметься за теренами України, Батьківщина завжди є у його серці. У верхній частині єпископського герба владика – якір, як символ Пречистої Діви Марії, і тризуб – символ України. У нижній частині окреслено його місійний ідеал – корабель в океані, спрямований до Української землі апостола Андрія, з Андріївським хрестом. На гербі напис: «Моя надія – Покров Марії». Владика Андрій багато зробив для того, щоб українські салезіани розпочали свою душпастирську працю в Україні у 90-х роках, і ця праця розвивається і до сьогодні. Тож ще раз вітаємо владика Андрія із 55-річчям його єпископської хіротонії! Дякуємо Господеві за дар його життя і висловлюємо щире вдячність за його плідне служіння для дітей та молоді в душі салезіанської харизми!

Прес-служба отців салезіан

Від редакції: Ми так само приєднуємося до цих привітань. І хочемо зазначити що Владика Андрій Сапеляк є давнім приятелем і журналу «Бористен», і бюлетеня «Наша Церква - Київський Патріархат». На сторінці 5 вміщуємо допис редактора Фіделя Сухоноса, котрий пояснює на чому базується така дружба.

ЕКУМУНІЗМ ВЛАДИКИ АНДРІЯ САПЕЛЯКА

Історія Української Церкви прикрашена славними постатями її предстоятелів, котрі втілили в собі євангельський ідеал доброго пастиря і жодною ціною не полишили довіреного їм стада. Вони часто залишаються непомітними, бо не шукають слави, але далі продовжують невтомно трудитися та молитися за свою Церкву. Одним із таких непоказних, але ревних душпастирів є довголітній єпископ-місіонер – владика Андрій (Сапеляк). Владика Андрій представляє традицію Київської Церкви ХХ століття.

Тому ми вирішили поспілкуватися з ним, щоб, перейнявши цей безцінний досвід, могли стати гідними спадкоємцями нашої традиції, все більше плекати та розвивати її, а також, дивлячись на його життя, – наслідувати ревність і посвяту у служінні Церкві і своєму народові. Біографічна довідка Владика Андрій (Сапеляк), єпископ-емерит. Народився 13 грудня 1918 року у с. Ришкова Воля Ярославського повіту на Перемишлянщині. Після закінчення Перемиської гімназії вступив у згромадження Отців Салезіян. Вищу освіту здобув у Салезіянському університеті в Італії (м. Турин), факультет канонічного права. 1951 року організував у Франції Українську малу семінарію і був її першим ректором. 1961 року о. Андрія іменовано першим єпископом для українських вірних у Аргентині, де він трудився 36 років. Спочатку владика Андрій був іменований Апостольським Візитатором для українців католиків в Аргентині, а після створення єпархії – Апостольським адміністратором ординарієм Української католицької єпархії в Аргентині. У 1997 році владика Андрій повернувся в Україну. На 80-у році життя їде з пасторальною місією у м. Верхньодніпровськ Дніпропетровської області.

Тут і проживав в останні роки, перед тим як переміститися до монастиря отців-селезіану Львові, з огляду на дуже поважний вік. Наша ж зустріч з Владикою відбулася на Січеславщині у 2013 році напередодні 94-ї річниці з дня його народження. Головне завдання своєї душпастирської праці Владика Андрій вважає виховання молоді у кращих християнських традиціях. Завітавши

до нього у гості до Верхньодніпровського погожого осіннього дня ми обговорили чимало злободенних сьогоднішніх тем у житті Церкви та України. Але про сучасну молодь говорили чи не найбільше. Варто процитувати що найперше сказав у розмові з нами достойний Владика: - Ми, священники-селезіяни, якраз належимо до церковного згромадження, яке займається вихованням молоді. Програма нашої діяльності - виховання чесних громадян і добрих християн, бо сьогодні люди не знають громадських обов'язків. Як у нас зараз? Ідуть на вибори і голосують за пляшку горілки. Підкупляють, обманюють людей. Тож треба просвічувати людей і молодь зокрема. Але найбільше про що приємно було дізнатися так це про правдиві екуменічні устремління Владика Андрія. Приїхавши на Схід України він найголовніше прагне поєднати українців розділених між двома братніми Церквами. Це знаходить відображення навіть у таблиці на приміщенні церкви, котру обладнав від час свого побуту у Верхньодніпровську єпископ - емерит. «Київська православна соборна Церква» - таке визначення духовного прихисту для українців я зустрічав вперше в житті. І знову ж таки, як на мене, суть визначення сповна відповідає потребам українського як релігійного та громадського сьогоднішнього.

Фідель Сухоніс, редактор

На фото: зліва направо: Сергій Маслюченко, історик; Фідель Сухоніс, редактор; владика Андрій; Ігор Шпірка, керівник ГО «Дніпропетровський общинний фонд»; такий напис на церкві, напевно, відбиває сподівання багатьох українців на релігійну єдність.

«На духовні теми»

Проповідь Високопреосвященного митрополита Димитрія у день свята Покрова Пресвятої Богородиці

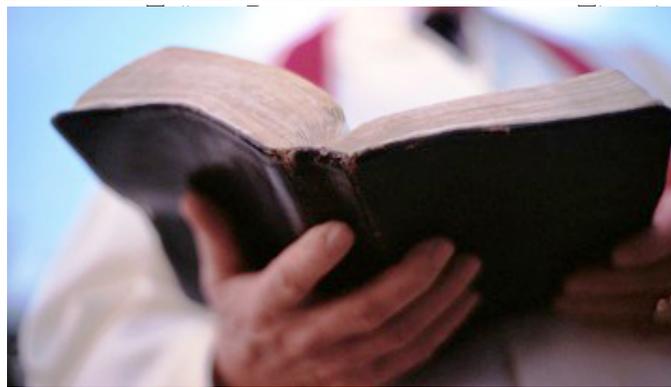
В ім'я Отця, і Сина, і Святого Духа!
Дорогі брати і сестри! Я, перш за все, хотів би усіх вас привітати із нашим престольним святом Покрова Божої Матері. Наш зір сьогодні зведений до Пресвятої Богородиці, Покров Якої ми сьогодні згадуємо і прославляємо. Зі Старого Завіту до нас дійшло дуже багато прикладів, порівнянь, різних висловів, що прообразували і свідчили про Пресвяту Богородицю і Приснодіву Марію. “Стала цариця праворуч Тебе, в ризи позолочені одягнена, прикрашена” (Пс. 44, 10), - такі, зокрема, слова ми знаходимо у Старому Завіті. Власне, саме так ми зазвичай і уявляємо що Вона стоїть перед Престолом Божим, стоїть праворуч Самого Бога, одягнена у царські шати і прикрашена. Ці старозавітні слова, відтак, ми сповна розуміємо як пророцтво про Діву Марію і повинні вірити, що Вона неусипно молить Бога за нас. Якби ми із вами почали зараз перераховувати скільки раз явила Свою милість Пресвята Богородиця людському роду, починаючи від давньої, дуже давньої історії і переводячи це ще й на історію нашого українського народу, звичайно, що нам не вистачило б і цілого дня. Безліч можна згадати і навести прикладів, безліч чудес явила Божа Матір християнському побожному люду. Ось і сьогоднішнє наше свято є згадуванням саме одного із таких чудес. Ця подія відбулася у Візантії. На жаль подія ця не святкується у більшості Православних Церков і навіть у тих, до чийої історії вона має безпосередній стосунок. Але напевно був у тому великий промисел Божий, щоби цю подію ми з вами так велично святкували, щоби ця подія так прославлялась в українському народі. Мабуть саме тому Пресвята Богородиця завжди покривала наш український народ від усякого зла Своім чесним омофором. Козацтво наше мало Її за свою велику Покровительку. Воїни Української повстанської армії і, зрештою, всі, хто боровся за вільну і незалежну Україну, так складалось, що саме Божу Матір обирав собі за найпершу Заступницю і Покровительку. І у найбільш небезпечні часи ми, у своїй історії, завжди прибігали під покров і заступництво Божої Матері. Якщо ви добре знаєте нашу історію, то вам відомо, що наш народ втратив свою державність близько XIV століття, коли наші землі були розділені і князівська влада, як така, припинила своє існування на наших

теренах. Я гадаю, що саме тоді по-особливому під свій чесний омофор взяла нас Пресвята Богородиця і за промислом Божим ми аж до нині перебуваємо під Її небесним заступництвом. Адже якщо ми згадаємо всі трагічні сторінки нашої української історії, якщо будемо вчитуватися у них, то стане очевидним, що жодна людська сила не змогла би нас уберегти від знищення. Лише Покров Пресвятої Богородиці привів нас до цих святих і блаженних днів, коли ми говоримо що наша Українська держава є незалежною і коли ми маємо відкриті церкви, у яких можемо прославляти свою Покровительку. Звісно можна багато нарікати на те, як ми живемо сьогодні, що ми маємо і матеріальні нестатки, і не все гаразд сьогодні із духовністю. Але ми повинні розуміти, що попри це ми отримали великий дар свободи – духовної і загальнонародної. Цей дар ми отримали від Бога і за заступництвом і молитвами Божої Матері, і поруч із ним всі наші проблеми є ніщо. Мені згадалося одне зображення у давній Києво-Кирилівській церкві. Це настінний розпис, на якому зображені ангели, які скручують небо – це один із фрагментів Біблійної сцени кінця світу і Страшного Суду. Так ось ангели можуть це зробити за повелінням Божим. Але разом із цим мені здається, що Пресвята Богородиця, Чий Покров більший від неба, не здатна ніколи відняти Своє заступництво від людського роду. Ці слова, дорогі брати і сестри, стосуються і кожного із нас. Тому що саме наші молитви і наша віра підтримує цей святий омофор Божої Матері, який простягається над цим храмом, над цим містом, над нашими будинками,

наднашими сім'ями і родинами, над кожним із нас. Багато, дорогі брати і сестри, дуже багато може моління Матері перед Сином Своїм. "Проси, Мати Моя, і Я не відвернуся від тебе!" – говорить Христос до Своєї Пречистої Матері. Її молитви, розумійте, є великі, так як і смирення Її велике. Отож, у смиренні наших сердець схилимо голови перед Пресвятою Богородицею і ввійдімо під Її чесний омофор. Тому що кожний християнин, який свою надію покладав на Неї, спасся. Тож надія і уповання на Пресвяту Богородицю нехай утверджується у наших серцях. Амінь!

Помісна Українська Православна Церква Київського Патріархату в США

РІЧНИЦЯ ГЕНОЦИДУ

9-го жовтня 2106 р. у храмі святих Володимира і Ольги українська спільнота міста Чикаго і околиць молилися за спокій душ понад десять мільйонів невинних немовлят, дітей, наших братів та сестер замучених штучним голодом московським режимом. Спільна Заупокійна Панахида була відслужена під предстоятельством отця Івана Кротиця в співслужінні душпастирями Української Греко-Католицької Церкви та душпастирями Помісної Української Православної Церкви Київського Патріархату та Української Православної Церкви і Вселенського Патріархату. Після богослужіння в церковній залі відбулася мистецька частина присвячена Геноциду-Голодомору української нації. Ми не маємо права нехтувати чи забувати Найбільший Злочин московського режиму проти Української Нації. Царство Небесне і вічна пам'ять жертвам Геноциду

Молитва до Пречистої Диви Марії

Богородице Діво, радуйся, благодатна Маріє,

Господь з Тобою. Благословенна Ти між жінками і благословенний плід лона Твого, бо Ти породила Христа Спаса, визволителя душ наших.

Символ віри (Вірую в єдиного Бога....)

Вірую в єдиного Бога, Отця Вседержителя, Творця неба й землі, й усього видимого і невидимого.

І в єдиного Господа Ісуса Христа, Сина Божого, єдиногородного, від Отця рожденного, перед усіма віками.

Світло від Світла, Бога істинного, від Бога істинного, рожденного, несотвореного, єдиносущного з Отцем, що через Нього все сталося.

Він задля нас людей, і нашого ради спасіння зійшов із небес, і воплотився з Духа Святого і Марії Диви, і став чоловіком.

І був розп'ятий за нас за Понтія Пилата і

страждав і був похований.

І воскрес у третій день, згідно з Писанням. І вознісся на небо, і сидить праворуч Отця.

І вдруге прийде зі славою, судити живих і мертвих, а його царству не буде кінця.

І в Духа Святого, Господа животворного, що від Отця і Сина ісходить.

Що з Отцем і Сином рівнопоклоняємий і рівнославимий, що говорив через пророків. В єдину, святу, соборну й апостольську Церкву. Ісповідую одне хрещення на відпущення гріхів.

Очікую воскресення мертвих; і життя майбутнього віку. Амінь.

«Рубрика Світлани Талан «Донбас сьогодні»»

ЖИТТЯ ПРОДОВЖУЄТЬСЯ...

Славнозвісний фільм «Весілля у Малинівці», напевно, ще довго буде викликати посмішку. Його можна адаптувати до сьогодення у Северодонецьку. Вже вдруге місцеві депутати відстороняють від посади мера міста, який був причетний до сепаратиського руху у 2014 році, а він знову з'являється на робочому місці. Перший раз мер поновився на посаді через суд і ось на позачерговій сесії за усунення його з посади проголосувало 25 із 36 депутатів, але Валентин Козаков вперто відмовляється покинути своє тепленьке мерське крісло і знову твердить, що депутати, приймаючи таке рішення, порушили закон, тому знову оскаржить його у суді. Експерти вважають, що навіть це не вирішить проблему. Потрібно або розпустити міську раду і призначити перевибори, або вводити військово-цивільну адміністрацію. А поки усунутий мер проводить апаратні наради, містяни не знають, хто ж таки насправді керує містом? І чи взагалі керує, бо кошти місцевого бюджету наприкінці року використані на 15-20 відсотків. Прогресивна частина северодончан вважає, що у місті ще раніше потрібно було ввести військово-цивільну адміністрацію, не проводити вибори ні тоді, ні зараз, ні навіть через 5 років, як і не можна також проводити вибори і на окупованій території, бо там населення уражене інформаційним вірусом сусідньої країни. Подейкують, що проти введення у Северодонецьку військово-цивільної адміністрації виступає голова Луганської обласної військово-цивільної адміністрації Юрій Гарбуз, але стверджувати цього не можемо.

«Весілля у Малинівці», тобто, Северодонецьку, триває. Якщо у соцзахисту, де люди масово оформляють субсидії, вдалося навести лад і можна прийти й замість стояння по шість годин у чергах отримати талон на певний час прийому, то у пенсійному фонді коїться щось неймовірне. Містяни скаржаться, що не можуть взагалі потрапити до приміщення пенсійного фонду із-за черги переселенців, які поспішають отримати електронні посвідчення, бо бояться втратити виплати. Вони приїжджають з тимчасово окупованих територій, вночі займають черги і на час початку роботи пенсійного фонду черга вже нараховує не менше трьохсот осіб похилого віку. Вже запрацювали свої закони черги, коли складаються списки, проходять переклички. І не дивно, бо у тих довжелезних списках вже понад дві з половиною тисяч прізвищ. Враховуючи, що за день спеціалісти можуть обслужити приблизно сотню людей, можна легко порахувати скільки днів доведеться

переселенцям чекати своєї черги. Начальник пенсійного фонду О. Белікова запевняє, що строк оформлення електронних посвідчень 1 січня не закінчується, але люди втратили віру. Та й думка про неотримання пенсії кілька місяців їх лякає.

18 жовтня Луганський обласний академічний український музично-драматичний театр, який раніше переїхав до Северодонецька, у рамках художньої акції «Зі сходу на захід – театр об'єднує серця», вирушив з гастролями на Захід нашої країни. Перша зупинка - Івано-Франківськ, де на сцені драмтеатру ім. Івана-Франка представив виставу Куліша «Маклена Грасса» у постановці заслуженого діяча мистецтв В. Московченка. Наших акторів привітно прийняли на західній Україні і трупа отримала шквал аплодисментів і визнання. У їх планах ще кілька міст і не одна вистава, тож такі культурно-мистецькі заходи сприятимуть збереженню мира, територіальної цілісності України і покажуть іншим регіонам творчі досягнення відродженого Луганського театру. Можна лише порадіти, що від акторів не відстають і наші спортсмени. 20-23 жовтня у Харкові відбулися фінал Кубка України з кікбоксингу WPKA серед дорослих, чемпіонат по кікбоксингу серед школярів та Чемпіонат України по кікбоксингу ISKA серед студентів та учнівської молоді. Три дні змагалися 547 учасників із 15 областей країни, провели понад 1000 поєдинків. Результат потішив: 8 наших учасників привезли тридцять медалей чемпіонату України!

З нетерпінням мешканці Северодонецька та прилеглих міст та сіл чекають закінчення ремонту мосту між нашим містом і Лисичанськом, який при відступі підірвали бойовики у 2014 році. Планувалось ввести його в експлуатацію 22 жовтня, але не вийшло. Генеральний підрядчик запевняє, що вже вийшли на фінішну пряму: зараз займаються гідроізоляцією, потім перейдуть до асфальтування траси і встановлять перила. Цей міст має стратегічне значення, бо він з'єднує два великих міста найкоротшим шляхом і дасть змогу із Северодонецька пасажирам швидко добиратися до залізничного вокзалу м. Лисичанська. До речі, з кінця жовтня ще один потяг вирушить із лисичанського вокзалу. Пасажири давно вже вимагали надати додатковий потяг не лише до Києва, а й на захід країни. Такий потяг буде, але чи влаштує він Луганську область, бо маршрут його «Лисичанськ-Хмельницький», а бажано, щоб був до Львова чи до Івано-Франківська.

Життя нам підносить не лише приємні сюрпризи, а й смуток. 24 жовтня северодончани попрощалися з бійцем 53-ї ОМБр, сержантом Олександром Пульним. У серпні 2015 року він добровольцем прийшов до військомату і воював на одній із найнебезпечніших ділянок фронту – у авдіївській промзоні. Ворожа куля його не дістала, а тяжка хвороба знайшла чоловіка і там. Цьогоріч у травні місяці висока температура змусила Олександра звернутися до лікарні. Діагноз був невтішним: рак легенів. Він продовжував свою боротьбу у лікарні ім. Мечникова, але хвороба виявилася сильнішою і О. Пульний помер на 53 році життя. Світла пам'ять, тобі, воїне!

Нещодавно у Східноукраїнському національному університеті ім. Володимира Даля була відкрита пам'ятна меморіальна дошка загиблomu в зоні АТО земляку Юрію Гуртяку (позивний Таець). На заході були присутні члени ГС «Луганської обласної спілки учасників бойових дій та волонтерів АТО», а почесне право відкрити дошку надали студенту університету, северодончанину, який зараз виконує свій обов'язок на фронті, бойовому побратиму Дмитру Бельдіну. На заході були також присутні вчителі Ю. Гуртяка, волонтери та рідні загиблого Героя. Були теплі слова подяки батькам, біль і сльози...

Дуже хотілося закінчити свою розповідь чимось оптимістичним, але не вийшло. Дізналася, що єдине патріотичне кафе у нашому місті незабаром зачинить свої двері для відвідувачів. Вже легендарна тьотя Таня, так називають наші захисники Тетяну Білянську, яка понад рік безкоштовно напувала кавою і чаєм військових та навіть в окупації на барній стойці тримала український прапор, вимушена зачинити кав'ярню. У її закладі – справжній патріотичний музей. Такими не здивуєш нікого на західній Україні, де вони завжди наповнені відвідувачами

і користуються неабиякою популярністю. Але у нашій місцевості такий заклад єдиний. Я завжди приходила туди з радістю, де навколо все своє, рідне, українське. Саме там я знайомилася з цікавими людьми, справжніми патріотами і було відчуття, що є люди, яким справді не байдужа доля країни. І Таня, маленька, худенька жіночка, надто емоційна, але щира і добра, яку так люблять військові, завжди гостинна і захисників любовно називає «наші солдатики». Її заклад обстрілювали, їй неодноразово погрожували, іноді вона у розпачі плакала, не від страху, а від неспроможності щось змінити у місті, знайти справедливість, а ще частіше – за загиблими хлопцями. Її багато хто любить, але, напевно, більше таких, що ненавидять тьотю Таню за загострене відчуття справедливості. Вона залишається незламною, але кафе змушена зачинити, бо до закладу заходять лише патріоти, а їх дуже мало, а сепаратистів пересмикує при одній згадці про кав'ярню «Артишок». Дохід заклад не приносить, а потрібно сплачувати всі податки та оренду, тож Т. Білянська далі так працювати не може. Таке відчуття, що відірвали від тіла шматок плоті, тож я ще довго буду сумувати за привітними стінами цього закладу. А кафе «Артишок» залишиться в історії мого життя і нашого міста. І, попри все, життя продовжується.

Світлана Талан, письменниця,
член НСПУ.

«Християнські таїнства»

Таїнство Хрещення

Що таке Хрещення?

Хрещення – це таїнство входження до Церкви та народження для вічного життя у Царстві Божому. “Хто не народиться від води і Духа, не може увійти в Царство Боже”, – каже Ісус Христос у Євангелії (від Іоанна, 3:5). В посланні апостола Павла до Римлян хрещення називається співучастю у смерті та Воскресінні Сина Божого. В таїнстві Хрещення прощаються всі скоєні до того гріхи, а охрещувана людина дає обіцянку жити надалі за заповідями Божими.

Чин хрещення відправляється через триразове занурення охрещуваного у воду в ім'я Отця, Сина і Святого Духа.

Що потрібно для хрещення?

Передусім – віра. Це найголовніша умова. Без віри неможливо приймати жодне церковне таїнство. Доросла людина має вірувати так, як вірує Православна Християнська Церква, свідомо читати Символ віри (його можна знайти у будь-якому молитовнику), всіма силами намагатися дотримуватися заповідей Божих та євангельського способу життя.

Православна Церква хрестить не тільки дорослих, але й малих дітей та немовлят. Умовою для хрещення немовлят є віра їхніх батьків, які мають бути православними християнами. Також під час хрещення немовля християнську віру засвідчують хресні батьки, які мають бути православними християнами. Тож, для хрещення дітей потрібні хресні батьки. Для хрещення дорослої людини хресні батьки не обов'язкові.

Дорослі люди, а також діти від семи років, які бажають прийняти Хрещення, а також хресні батьки дитини обов'язково мають прийти завчасно на бесіду. Хресним батькам потрібно також завчасно (за тиждень, два чи принаймні впродовж місяця перед хрестинами) прийти на сповідь та причаститися.

Як обрати ім'я для хрещення?

Якщо ви вже обрали ім'я для своєї дитини, то обирати інше для хрещення не потрібно, за винятком, коли це ім'я відсутнє у переліку церковних імен. У такому випадку церковне ім'я обирається або співзвучно із світським ім'ям (так, Лесю зазвичай хрестять як Олександрю, Лілію – як Лію), або відповідно до дня, коли народилася дитина (дивляться, пам'ять яких святих припадає у церковному календарі на день народження дитини або на наступні дні до восьмого включно), або за бажанням батьків. Священик може запропонувати батькам церковне ім'я, але він в жодному разі не має право нав'язувати свій варіант: ім'я має бути погоджене з батьками.

Як обирати хресних батьків?

Восприємники (хресні батьки) з'явилися в Церкві з практики хрещення дорослих, і вже потім їх стали брати при хрещенні дітей. Людина, що бажала приєднатися до Церкви, повинна була прийти до єпископа чи священика через посередництво якогось члена Церкви, котрий ручався за нього. Головна роль такого поручителя полягала в керуванні життям того, хто готувався до хрещення. Він мав навчити свого хрещеного основам православної віри та благочестя. При хрещенні дітей функції восприємників зазнали зміни. Тепер їх роль не закінчувалась, а тільки починалась з прийняття дитини від купелі. Вони свідчили Церкві, що дитина, яку вони восприйняли, буде вихована у християнській вірі. Між дитиною та хресними батьками виникають особливі відношення – духовне споріднення. Треба зазначити, що для хрещення достатньо навіть не пари, а принаймні одного восприємника – хресного батька чи мати, одної статі з дитиною. Хоча, з іншого боку, хресних батьків може бути і дві, і навіть декілька пар. Отже, хресні батьки дають обіцянку Церкві про прийнятих дітей. Церква покладає на них обов'язок виховання дітей у православної вірі. Щоб ця обіцянка була дійсною, необхідно, щоб вони відповідали деяким вимогам

Зрозуміло, що хресними батьками можуть бути лише особи, що належать до Православної Церкви, та не просто формально належать, тобто не ті, що відвідують храм Божий лише кілька разів на рік – на Пасху, Різдво і т. п., – але ті, котрі регулярно сповідаються та причащаються. Справжня християнська віра неможлива без регулярної молитви та спілкування з Богом у таїнстві Причастя Його Тіла та Крови. Ті, хто не мають такої віри, – що можуть передати своїм хрещеним?

Хресні батьки мають бути повнолітні, щоб усвідомлювати всю відповідальність, яку вони на себе приймають. Як правило, Церква дозволяє бути хресними батьками з 15 років для восприємника та з 13-ти для восприємниці.

Хресні батьки мають знати головні істини православної віри. Як скорботно буває для священника інколи бачити, що хрещені батьки не можуть без помилок прочитати Символ віри, або навіть перехреститися!

В якому віці краще хрестити дитину?

Хрещення може бути прийнято у будь-якому віці. Коли, не дай Бог, є загроза життю дитини, хрестити треба якнайшвидше – для цього можна викликати священника навіть до лікарні. Зазвичай дитину хрестять після того, як їй сповниться сорок днів – адже тоді мати може увійти до храму та бути присутня при відправі таїнства.

За досвідом священників, найважчий вік для хрестин – це діти від року до трьох, коли вони вже дуже сильно непокояться перебуванням в незнайомій умові, на руках у незнайомих людей тощо, але пояснити їм та заспокоїти дуже важко. Так само дуже важко буває умовити дитину в такому віці прийняти перше Причастя. Радимо хрестити дітей раніше.

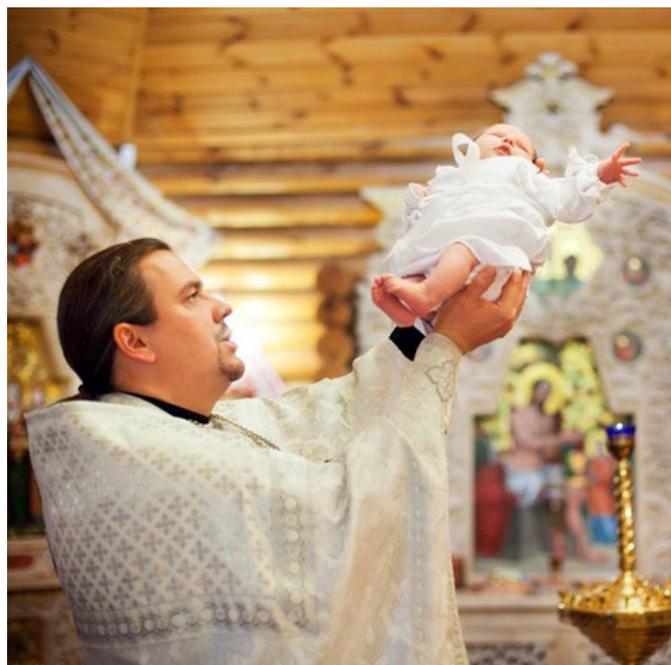
У які дні краще хрестити?

Хрестити можна у будь-який день року, незалежно від постів та святкових днів. Але візьміть до уваги, що у деякі свята священники бувають особливо навантажені. Крім того, під час посту сімейне святкування має відповідати церковному уставу. До чого зобов'язує Хрещення?

Під час Хрещення людина, яка приймає таїнство (або хресні батьки, коли хрестять дитину) проголошує, що "вірує Христу як Царю і Богу". Це означає не тільки визнання Ісуса Богом, а й прийняття Його заповідей основним законом життя. Визнати буття Боже недостатньо для спасіння. Біси також знають, що Бог є, але їхня воля протилежна волі Божій. Від християнина вимагається довіра Богові та дотримання Його заповідей.

Складові християнського життя:

- 1) молитва – звернення до Бога розуму і серця, тобто бесіда з Ним;
- 2) вивчення Слова Божого – Біблії, передусім Євангелія. Слід постійно читати Святе Письмо та розмірковувати над ним, шукаючи в ньому орієнтирів для життя;
- 3) повсякденне дотримання заповідей Божих та життя відповідно до заклику Ісуса Христа: у любові до ближнього, милосерді, чесності, відповідальності;
- 4) регулярні сповідь та причастя (принаймні один раз на місяць). Після хрещення дитину також обов'язково треба принести на перше причастя. Дорослі, що приносять хрестити дітей, та хресні батьки, мають передусім самі жити як християни, та навчати цьому дітей – не тільки словом, а насамперед власним прикладом.

«Наші свята»

14 жовтня - Свята Покрова

Чотирнадцятого жовтня відзначається одне з найбільш шанованих свят в Україні - свято Покрови Пресвятої Богородиці, або, як зазвичай кажуть, "Покрови" чи "Святої Покрови". За легендою, у цей день військо давніх русів на чолі з Аскольдом взяло в облогу Константинополь. Мешканці міста в гарячій молитві звернулись до Божої Матері з проханням про порятунок. Богородиця з'явилася перед людьми та вкрила їх своєю покровою (омофором). Після цього вороги вже не могли побачити цих людей. Як вказують деякі джерела, вражений Аскольд та його дружинники прийняли святе хрещення і стали християнами. На території України найдавнішою церквою, присвяченою святу, є церква в селі Сутківці Хмельницької області, зведена у 1467 році як фортеця. Для козаків Покрова була найбільшим святом. Цього дня відбувалися вибори нового отамана. Наші лицарі вірили, що свята Покрова охороняє їх, а Пресвяту Богородицю козаки вважали своєю заступницею і покровителькою. На Запорозжжі була церква святої Покрови. Козаки збудували також багато однойменних храмів та шанували особливо ікони Покрови. Деякі Покровські храми, переважно XVIII століття, вціліли до нашого часу. Перлинами української архітектури можуть вважатися Покровський собор Харкова, зведений у 1689 році, у стилі мішаного козацько-московського бароко, та київська трибанна церква Покрови на Подолі, збудована у 1766 році Пригоровичем-Барським. Відомий дослідник звичаїв українського народу Олекса Воропай писав, що після зруйнування Запорозької Січі в 1775 році козаки, що пішли за Дунай в еміграцію, взяли із собою образ Покрови Пресвятої Богородиці. Впродовж століть в Україні це свято набуло ще й козацького змісту та отримало другу назву - Козацька Покрова. З 1999 року свято Покрови в Україні відзначається як День українського козацтва. 1942 року в цей день було офіційно утворено Українську Повстанську Армію, яка теж обрала собі свято Покрови за день Зброї, віддавшись під опіку святої Матері Богородиці. Українська Повстанська Армія боролася за самостійну Україну, воювала проти польської Армії Крайової, гітлерівської Німеччини і Радянського Союзу. Таким

чином, Покрова святкується в нас не тільки як народно-релігійне, а й національне свято. "Покрова накриває траву листям, землю - снігом, воду - льодом, а дівчат - шлюбним вінцем". В українських селах до сьогодні дотримуються давньої народної традиції грати весілля після Покрови. Шлюбна пора в Україні - від Покрови і до початку Пилипівки. До Покрови завершувався період сватань і приготування до весіль, який починався після Першої Пречистої.

Дівки, яким надокучило дівувати, молилися: «Свята мати Покровонько, покрий мені головоньку, хоч ганчіркою, аби не зостатися дівкою», «Мати-Покрівонько, покрий Матір сиру Землю і мене молоду». А на Поділлі дівчата казали: «Свята мати, Покровонько, завинь мою головоньку, чи в шматку, чи в онучу — най ся дівкою не мучу!» У Карпатській Україні до Покрови поверталися всі пастуші отари з полонин і завершували останню мандрівку чумаки. Для того, щоб усі члени сім'ї були здоровими, на Покрову старша господиня брала вишитого рушника, що був над іконою Богородиці, і розвішувала його над вхідними дверима. В народі збереглося повір'я, що у Пресвятої Диви є опікун Покров, якого просили: «Батеньку Покров, накрій нашу хату теплом, а господаря - добром».

Народні прикмети:

Яка погода на Покрову, такою буде і зима.

Якщо лист з берези та дуба на Покрову
впаде чисто - до легкого року, а нечисто - до
суворої зими.

Якщо у вишні листя опаде до 14 жовтня
- зима буде тепла, якщо ж вишня зелена -
зима буде люта.

Якщо до цього дня не спадає з вишень
листя - на теплу зиму, а звільниться - на
сувору.

Зранку вітер з півдня, а по обіді із півночі
- початок зими буде теплим, але згодом
похолодне.

Якщо вітер з півдня низовий - зима буде
теплою, з півночі горішній - холодною,
із заходу - сніжною; коли ж протягом дня
вітер змінюватиме напрямом, то і зима буде
нестійкою.

Якщо в цей день сніг не покрити землю - не
покриє в листопаді та грудні.

На Покрову вітер - весна буде вітряна.

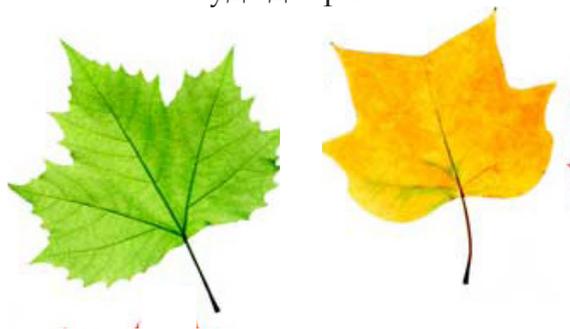
Відліт журавлів до Покрови - на ранню
зиму.

Якщо на Покрову сніг - буде багато весіль.
Хто сіє по Покрові, не має дати що корові.
На Покрову віє вітер з півночі - зима буде
холодна і з великими снігами, з півдня -
буде тепла зима.

Якщо на Покрову випав сніг, то буде він і в
Дмитрів день (8 листопада).

Відліт журавлів до 14 жовтня - бути ранній
зимі.

Білка до Покрови змінить шубку - зима
буде добра.

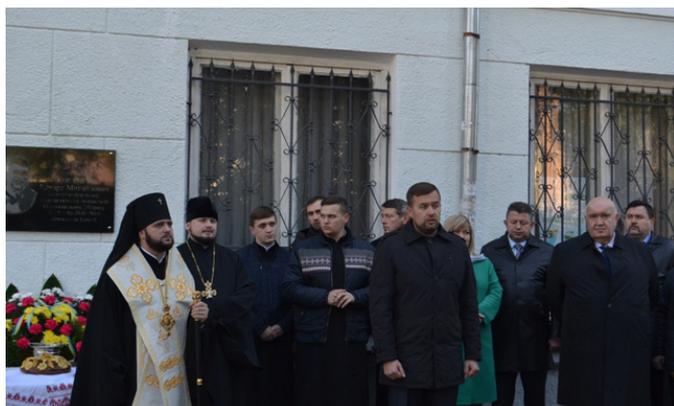
У Рівному відкрили пам'ятну дошку Герою Небесної сотні

“З ЖИТТЯ УПЦ КП”

18 жовтня на фасаді навчального корпусу
№4 Рівненського державного гуманітарного
університету Герою Небесної сотні, Герою
України, випускнику факультету документальних
комунікацій та менеджменту Едуарду Гриневичу
встановили та освятили пам'ятну дошку.
Чин освячення здійснив архієпископ
Рівненський і Острозький Іларіон.

На вшанування пам'яті Едуарда Гриневича,
який загинув від кулі снайпера 20 лютого
2014 року прибув ректор РДГУ Руслан
Постоловський, викладачі навчального
закладу, а також його старша сестра Тетяна.

Присутні помолилися за загиблого Героя
та поклали квіти до пам'ятної дошки.

“З ЖИТТЯ УПЦ КП”

Семінаристи ДДС відвідали дім-садибу Д. І. Яворницького

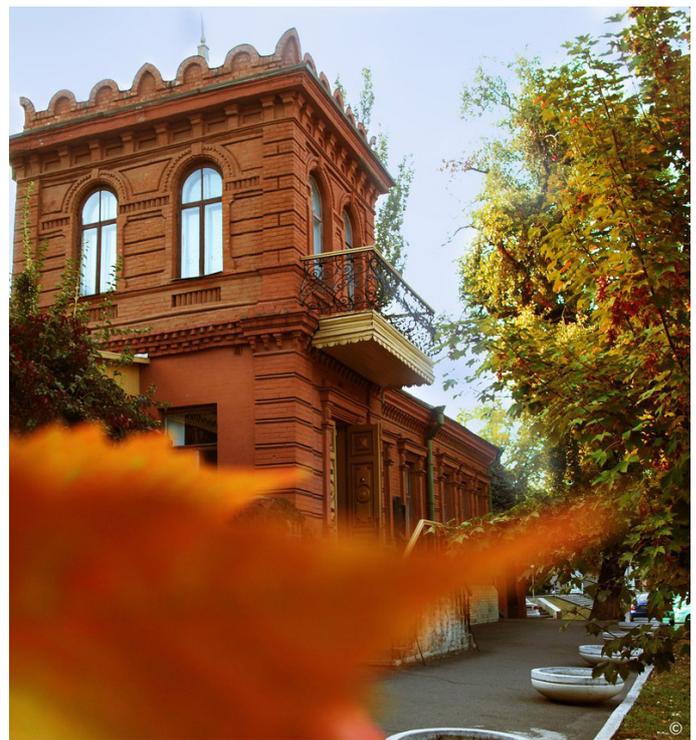
27 жовтня, з благословення керуючого Дніпровською єпархією преосвященнішого владики Симеона в. о. ректора ДДС прот. Сергій Нарольський та проректор В. М. Бабій разом зі семінарстами відвідали будинок-музей Д.І. Яворницького, засновника Дніпровського історичного музею в фондах якого зберігаються 240 тисяч музейних предметів.

Серед них археологічні пам'ятники, реліквії запорізького козацтва, стародруки XVI-XVII ст., раритетні видання XVIII – п. XX ст., культова колекція, порцеляна, годинники, меблі, зброя і багато інших пам'ятників історії і культури. Упродовж всієї своєї 150-річної історії музей був і залишається єдиним у своєму роді в Дніпропетровській області центром збереження, вивчення і популяризації пам'ятників національного і світового значення, центром виховання історичної свідомості, національної гідності, відчуття дбайливого відношення до своєї історії, загальнолюдських цінностей.

Семінаристи ознайомились з історією життя та творчості видатного вченого та оглянули дім де він жив та його особисті речі. Меморіальний будинок-музей Д. І. Яворницького – музей в Дніпрі, що розповідає про життя та діяльність українського історика, археолога, дослідника історії українського козацтва Дмитра Яворницького. Розміщений в будинку, де учений жив і працював впродовж 35 років; є філією Дніпропетровського історичного музею імені Дмитра Яворницького. Архітектурне планування кімнат збереглося. Їхні інтер'єри відновлено такими, якими вони були за життя господаря: вестибюль, передпокій, їдальня, вітальня, кабінет, мансарда. Дмитру Яворницькому було за п'ятдесят, коли він зміг здійснити свою давню мрію – повернутись жити в Україну. В Катеринославі (колишня назва Дніпра) він придбав за 300 карбованців ділянку для садиби. На цій садибі в 1905 році був споруджений будинок, в якому науковець жив і працював останні 35 років свого життя, а нині діє присвячений йому меморіальний музей. В одній з кімнат розташована експозиція про життя та діяльність Дмитра Яворницького – тут представлені особисті речі, фото, документи, праці вченого.

Більше сотні священиків з 18 країн Європи помолилися разом за Україну

Днями у Фатімі (Португалія) відбувся перший форум українських мігрантів Європи та Проща українських громад. Участь у заході взяли більше 120 священиків та мирян з 18 країн Європи. Форум був організований Пасторально-Міграційним відділом УГКЦ і розподілений на три пленарні секції: перспективи пасторальної праці УГКЦ в країнах Європи, розвиток громадських організацій та їх співпраця з УГКЦ, проблематика розвитку української освіти закордоном.

«Фатіма – це особливе місце в Європі. 99 років тому в цьому віддаленому від цивілізації місці трьом діткам-пастушкам об'явилася Богородиця. Марійське місце у Фатімі вражає своєю простотою та намоленістю. Тут завжди багато людей. Так було і цього разу. За винятком хіба що великої присутності українців. Повсюдно було чути українську мову, синьо-жовті прапори та хустки були на всіх молитвах. Тисячі українців з Європи приїхали на Прощу. Разом з представниками інших народів молилися за мир в Україні. Спільна молитва на вервичці, похід з свічками та статуєю Богородиці, велична недільна Літургія та посвята українського народу Матері Божій.... Все було урочисто і велично», – так описує дійство Олесь Городецький. Участь у роботі Форуму взяли безпосередню Глава УГКЦ Блаженніший Святослав (Шевчук), міністр освіти та науки України Ліля Гриневич, владика УГКЦ Йосиф (Мілян) та Гліб (Лончина), Посол України в Португалії Інна Огнівець, голова Європейського конгресу українців Ярослава Хортяні, голова представництва СКУ в Україні Сергій Касьянчук,

голова УВКР Михайло Ратушний, голова Товариства «Святої Софії» о. Марко Семенен, пасторальні координатори для українців в Італії та Португалії, директор МІОК Ірина Ключковська, представники структур для мігрантів італійської та португальської церков, представники Пласту та СУМу та багато інших учасників та гостей.

Як анонсував голова ПМВ владика Йосиф, наступний Форум відбудеться в 2018 році в Римі і буде присвячений проблематиці дітей та молоді новітньої української діаспори в Європі.

Нагадаємо, за 10 років УГКЦ вдалося створити понад 250 церковних спільнот у Західній Європі.

ЯК УКРАЇНІ ПОЗБУТИСЯ П'ЯТОЇ КОЛОНИ?

П'ята колона це є ще один московський далекоглядний плян із засобів колонізації вільних народів. Ворожа, а частинно і своя підкуплена агентура, дрімучо прислонена чекає дня наказу, коли начати свою ворожу діяльність, яку, зараз, наглядно спостерігається в Україні. Вона часто може завдати більше шкоди державі, як сам агресор. Одначе, карати своїх громадян смертю, як ворожого агресора, Конституційно заборонено. Але, як говорить народна мудрість, коли в дімі всі двері закриті то Господь залишив одне вікно відрите, яким є судочинство. Одначе, перше треба його також прочистити від прежитого хабарництва і продажності та замінити новими чесними суддями, щоб судили згідно із законом.

Незаперечно, що кожний злочинець боїться покарання, тому вимір кари, мусить значно перевищувати вартість злочину. Наприклад, коли вимір кари за зраду держави, становитиме не два роки, а позбавлення волі, від 10 років до 65, без можливої апеляції, то з певністю, що він скоріше рішить втечу до Москви, чим

виконати запланований злочин. А щоб державу не обтяжувати коштами вдержання в'язня, - ланцюги йому на ноги і на 8-годинну працю на державних дорогах і парках. Такі покарання треба застосовувати до всіх переступників правних законів, як хабарників, корупціонерів та злодіїв, тоді зникне небажаний елемент, що значучо улекшить боротьбу з агресором. І, якщо в'язень навіть переживе час свого покарання, то він з певністю більше не переступить навіть найменшого закону, бо вже не зможе і не захоче.

**Колонка Івана
Буртика
Нью-Джерзі, США**

"Думки вгачос..."

РЕКЛАМА

ШВИДКО
ЗРУЧНО
ПРЯМО В РУКИ

Найшвидший і найбільш надійний посилковий сервіс до України та країн СНД. Порівняйте терміни доставки пакунків через компанію MIST з другими компаніями і переконайтесь в цьому самі.

- ДОСТАВКА КОРАБЛЕМ
В Україну: 30-40 днів
В Москву: 30-40 днів
В Ст. Петербург: 35-45 днів
Решта регіонів на www.meest.us
- ЕКСПРЕС ДОСТАВКА ПОСИЛОК:
В Україну: 3-5 робочих днів
В Москву: 5-7 робочих днів
- ВІДПРАВКА АВІА І МОРСЬКИХ ВАНТАЖІВ
- ДОСТАВКА АВТОМОБІЛІВ У КОНТЕЙНЕРАХ
- УПАКОВКА І СТРАХУВАННЯ
- ПЕРЕКАЗ ГРОШЕЙ ЗА НАЙНИЖЧИМИ ЦІНАМИ

1-800-288-9949 www.meest.us

Marketing and design by imaginesstudio.com

Редагує колегія. Адрес редакції: Релігійний бюлетень журналу «Бористен»
«Наша Церква - Київський Патріархат», вул. Телевізійна, 3,
49010, м. Дніпропетровськ, Україна. Тел. 050-340-28-27.
E-mail: fidelsukhonis@gmail.com

Представництво редакції:

У США

Mr. V. Babanskyj, 74,
Oakridge Lane
Watchung, N.J.
07069, USA.

В Україні:

Володимир Барна
вул. Банкова, 2
01024, м. Київ
тел. 066-62432-31

borysten.com.ua - архів бюлетнів

CatArt Верстка та дизайн

Підписано до друку 17.02.2016
Папір офсетний. Друк цифровий
Видавець ФОП Озеров Г.В.
м.Харків, вул. Університетська, 3, кв.9
Свідоцтво про державну реєстрацію
№ 818604 від 02.03.2000